

L'impuls de les Nacions Unides

Maria Eugènia Gay

La creació de les Nacions Unides s'ha d'entendre com el resultat de l'esforç col·lectiu que la comunitat internacional va dur a terme per deixar enrere la devastació social, econòmica i humanitària provocada per un dels episodis més cruents i foscos de la història contemporània, la Segona Guerra Mundial. Aquesta transcendent fita va ser possible gràcies a la voluntat de diferents estats que des de la Declaració de St. James del 1941 es van anar sumant progressivament a un projecte polític d'abast global per garantir la pau i la seguretat mundial, i els valors de la qual avui hem de reivindicar ben alt: llibertat, progrés social i dignitat humana; la base per edificar un món millor.

La Carta Fundacional de l'ONU, que va entrar en vigor fa 75 anys, ha servit per evitar els enfrontaments bèl·lics a gran escala entre les grans superpotències –a excepció de la guerra freda que ha durat diverses dècades– i ha de continuar sent un mirall en el qual projectar les solucions que exigeixen els actuals reptes de caràcter transfronterer que tenim al davant, com el terrorisme, la corrupció, la violència de gènere en totes les seves formes, el tràfic d'éssers humans, els moviments migratoris o l'emergència climàtica.

Actualment, les terribles conseqüències de la irrupció de la pandèmia –a més de les epidemiològiques– han posat en risc alguns dels avenços aconseguits en els últims anys en haver agreujat importants problemes no resolts com la discriminació, la pobresa infantil o la dificultat per obtenir accés en condicions de dignitat a serveis tan elementals com l'educació, la sanitat o l'habitatge en deter-

minades regions del planeta. Davant d'aquests desafiaments, els 193 països que avui formen part de l'ONU han de recuperar l'esperit que els va portar a integrar-s'hi per, des del diàleg amb audàcia, treballar conjuntament per un nou model de governament que impulsi de forma definitiva els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030.

En aquest sentit, l'assumpció de compromisos en el marc d'una estratègia global no ha de ser entesa per part dels estats com una renúncia de la seva sobirania, sinó com una manera d'adaptar-se als avatars d'un món que avança i és cada vegada més complex i hiperconnectat. Precisament, al gener del present any es va engegar la campanya ONU75 amb la finalitat d'iniciar una conversa a escala global en la qual els pobles po-

unilaterals que han revelat sens dubte ser insuficients per contenir la propagació d'una malaltia que no atén els tradicionals límits de les fronteres i jurisdiccions.

Les mesures de confinament i distanciament social adoptades, encara que justificades per a la protecció de la salut pública, han tingut un impacte sense precedents en drets individuals tan importants com el de la lliure circulació i han limitat greument l'activitat comercial i laboral en molts sectors, raó per la qual, ara més que mai, els partits polítics amb representació parlamentària han de buscar, des del consens, les solucions que convenen al país i a la ciutadania, eludint l'enfrontament i la discòrdia.

Aquesta insòlita situació ens ha servit per reflexionar sobre la importància de vigoritzar aquells serveis essencials que formen part del contingut ineludible d'un autèntic Estat de benestar, i com la tecnologia té avui un sentit estratègic, no sols per assegurar la continuïtat d'aquests serveis, sinó per fer-los extensibles a tota la població en condicions d'igualtat. Així, els poders públics han de preservar el bon ús que s'ha de fer de la tecnologia i evitar que aquesta serveixi de suport per a la manipulació, els discursos d'odi i la desinformació, l'única finalitat de la qual és encoratjar la desconfiança de la ciutadania i l'escepticisme sobre les solucions a problemes globals.

Els rebrots que s'estan produint de manera generalitzada en la majoria dels estats exemplifiquen tràgicament com de necessària resulta avui la coordinació dels governs sota la guia de l'Organització de les Nacions Unides per, en paraules del president francès, Emmanuel Macron, superar "la por de l'empoderament i la narrativa de la impotència" i passar a un "multilateralisme dels fets" que eviti la polarització política i tingui com a premissa la diversitat per buscar la igualtat a través d'accions en defensa dels drets humans.●

SOPA IMAGES / GETTY

Els poders públics han de preservar el bon ús que s'ha de fer de la tecnologia

guessin expressar la seva voluntat i definir les prioritats que cal tractar necessàriament sota l'òptica del multilateralisme, reforçant així la cooperació internacional i la diplomàcia entre els governs en què es recolza la Carta.

En el marc d'aquest debat els representants de la comunitat internacional, reunits en una trobada d'alt nivell celebrada el 21 de setembre passat, van expressar la seva preocupació per la falta de més coordinació a l'hora d'afrontar les vicissituds abans apuntades, i molt especialment en la lluita contra la Covid-19, en la qual han prevalgut polítiques

El impulso de las Naciones Unidas

María Eugènia Gay

La creación de las Naciones Unidas debe entenderse como el resultado del esfuerzo colectivo que la comunidad internacional llevó a cabo para dejar atrás la devastación social, económica y humanitaria provocada por uno de los episodios más cruentos y oscuros de la historia contemporánea, la Segunda Guerra Mundial. Tan trascendente hito fue posible gracias a la voluntad de varios estados que desde la Declaración de St. James de 1941 se fueron sumando progresivamente a un proyecto político de alcance global para garantizar la paz y la seguridad mundial, y cuyos valores hoy debemos reivindicar bien alto: libertad, progreso social y dignidad humana; la base para edificar un mundo mejor.

La Carta Fundacional de la ONU, que entró en vigor hace 75 años, ha servido para evitar los enfrentamientos bélicos a gran escala entre las grandes superpotencias –a excepción de la guerra fría que ha durado varias décadas– y debe continuar siendo un espejo en el que proyectar las soluciones que exigen los actuales retos de carácter transfronterizo que tenemos por delante, como el terrorismo, la corrupción, la violencia de género en todas sus formas, la trata de seres humanos, los movimientos migratorios o la emergencia climática.

En la actualidad, las terribles consecuencias de la irrupción de la pandemia –además de las epidemiológicas– han puesto en riesgo varios de los logros alcanzados en los últimos años al haber agravado importantes problemas no resueltos como la discriminación, la pobreza infantil o la dificultad para obtener acceso en condiciones de dignidad a servicios tan elementales como la educación, la sanidad o la vi-

vienda en determinadas regiones del planeta. Ante tales desafíos, los 193 países que hoy forman parte de la ONU deben recuperar el espíritu que les llevó a integrarse en ella para, desde el diálogo y con audacia, trabajar de manera conjunta por un nuevo modelo de gobernanza que impulse de manera definitiva los Objetivos de Desarrollo Sostenible de la Agenda 2030.

En ese sentido, la asunción de compromisos en el marco de una estrategia global no debe ser entendida por parte de los estados como una renuncia de su soberanía, sino como una forma de adaptarse a los avatares de un mundo que avanza y es cada vez más complejo e hiperconectado. Precisamente, en enero del presente año se lanzó la campaña ONU75 con la finalidad de iniciar una conversación a nivel global en la que los pueblos pudieran expresar su

ser insuficientes para contener la propagación de una enfermedad que no atiende a los tradicionales límites de las fronteras y jurisdicciones.

Las medidas de confinamiento y distanciamiento social adoptadas, aunque justificadas para la protección de la salud pública, han tenido un impacto sin precedentes en derechos individuales tan importantes como el de la libre circulación y han limitado gravemente la actividad comercial y laboral en muchos sectores, razón por la cual, ahora más que nunca, los partidos políticos con representación parlamentaria deben buscar, desde el consenso, las soluciones que convienen al país y a la ciudadanía, eludiendo el enfrentamiento y la discordia.

Esta insólita situación nos ha servido para reflexionar sobre la importancia de vigorizar aquellos servicios esenciales que forman parte del contenido ineludible de un auténtico Estado de bienestar, y cómo la tecnología tiene hoy un sentido estratégico, no solo para asegurar la continuidad de esos servicios, sino para hacerlos extensibles a toda la población en condiciones de igualdad. Así, los poderes públicos deben preservar el buen uso que debe hacerse de la tecnología y evitar que esta sirva de soporte para la manipulación, los discursos de odio y la desinformación, cuya única finalidad es la de alentar la desconfianza de la ciudadanía y el escepticismo sobre las soluciones a problemas globales.

Los rebrotes que se están produciendo de manera generalizada en la mayoría de los estados ejemplifican de manera trágica cuán necesaria resulta hoy la coordinación de los gobiernos bajo la guía de la Organización de las Naciones Unidas para, en palabras del presidente francés, Emmanuel Macron, superar “el miedo al empoderamiento y la narrativa de la impotencia” y pasar a un “multilateralismo de los hechos” que evite la polarización política y tenga como premisa la diversidad para buscar la igualdad a través de acciones en defensa de los derechos humanos.●

M. EUGÈNIA GAY, decana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB)

Los poderes públicos deben preservar el buen uso que debe hacerse de la tecnología

voluntad y definir las prioridades que tratar necesariamente bajo la óptica del multilateralismo, reforzando así la cooperación internacional y la diplomacia entre los gobiernos en los que se apoya la Carta.

En el marco de este debate los mandatarios y representantes de la comunidad internacional, reunidos en un encuentro de alto nivel el pasado 21 de septiembre, expresaron su preocupación por la falta de una mayor coordinación a la hora de afrontar las vicisitudes antes apuntadas, y muy especialmente en la lucha contra la Covid-19, en la que han primado políticas unilaterales que han revelado a todas luces